

IZ SONČNE ZAMBIJE

Leto 37, Misijonska nedelja, 2007.

POZDRAV IN PRIPOROČILO VSEM PRIJATELJEM MISIJONOV!

Vaščani v Mua, pri Bwanalijevih, pijejo čisto vodo

V kraju Mua so vaščani dobili nov vodnjak. Slovenski maratonce so namenili svoj dar za vodnjake že lani. Nekaj denarja je še ostalo pa smo se odločili, da damo pri hiši mame Bwanali izkopat nov vodnjak. Stari ji je presahnil. Voda iz njega je imelatudi slan priokus. Poleg tega je vdovela. Lani ji je umrl mož in je ostala sama s svojimi vnuki, ki jih varuje. Pri njenem vodnjaku so črpali vodo tudi vsi vaščani. Ko jim je vodnjak usahnil, niso vedeli, kaj bi. Morali so hoditi kilometer daleč ponjo. Prosili so nas za pomoč. Izvedenec z bajalico je odšel v vas, našel vodo in se lotil kopanja. Ponavadi izkoplje vodnjak v enem tednu. Ta vodnjak je bil pa globlji, 25 m globoko so prišli do vode. Zemlja je bila zelo trda. Tudi na skale je naletel. Tako je končal kopanje v treh tednih. Voda, ki je pritekla po enem mesecu, je čista in dosti jo je. Nobenega nezaželenega okusa nima. Prejšnji teden sem šel pogledat opravljeno delo. Ko me je mama Bwanali zagledala, je začela peti in hvaliti vodo, vodovodarja in mene, ki sem ga poslal. Peljala me je k vodnjaku, ki se nahaja dvajset metrov od hiše. Podstavila je posodo za vodo in začela pumpati. Res je pritekla čista in odlična pitna voda. Iz sosednjih hiš so prišli pogledat, kaj se dogaja. Pod pretvezo, da so prišli po vodo, so začeli prihajati ljudje s cele vasi. Hvalili so vodo in tiste, ki so jim pomagali, da so jo dobili. Takrat sem jim povedal, da so bili to pravzaprav slovenski maratonce, ki so poslali denar, da smo lahko kupili pumpo ter plačali delavce. V dokaz sem jim dal rumene srajce z oznako ŽIVA VODA. Razložil sem jim, da to v njihovem jeziku pomeni: MADZI A MOYO. Hvala vam, maratonce!

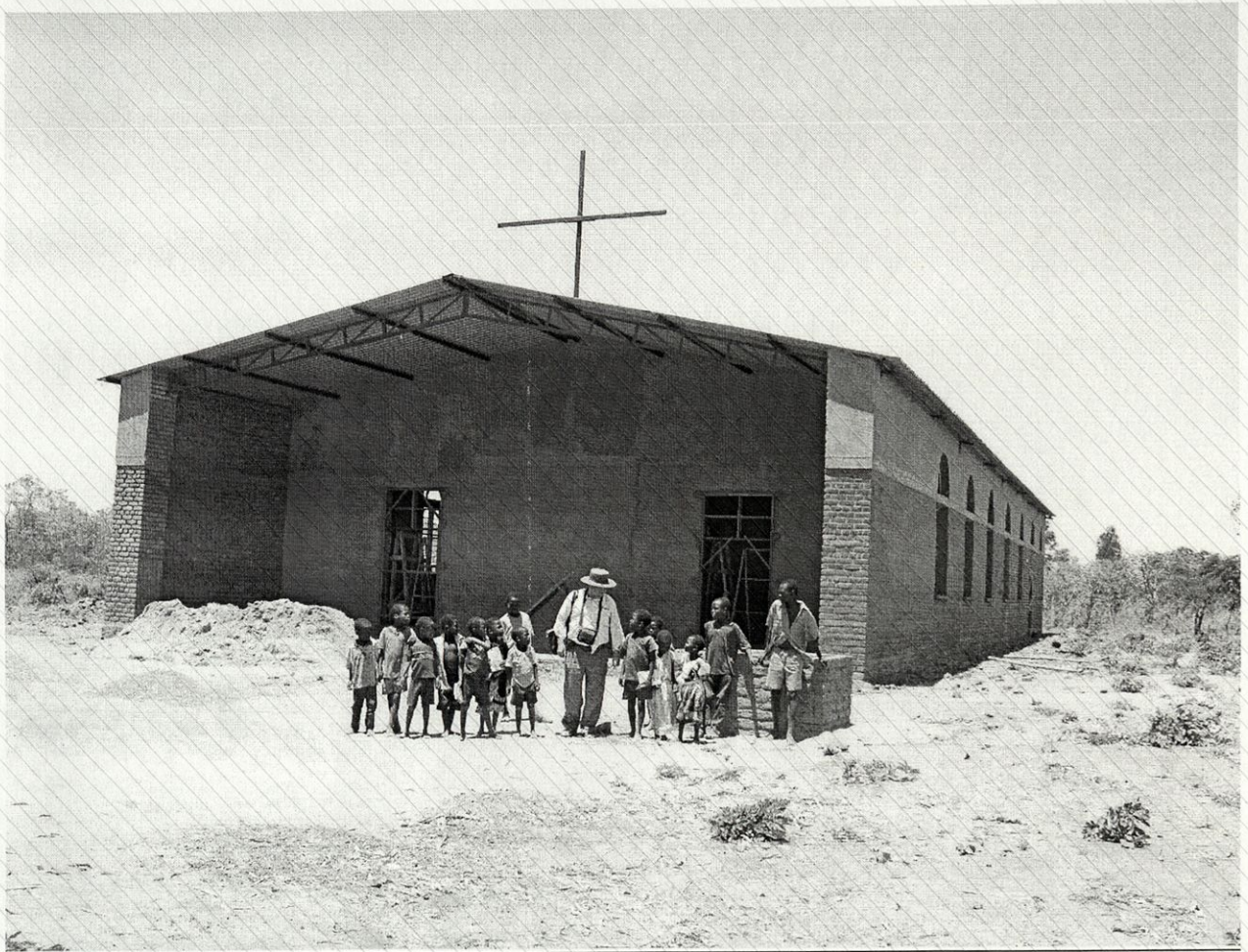
Malawijci so ukaželjni ljudje. To se je pokazalo takoj po mojem prihodu v Malawi. Ob prvem srečanju z župnijskim svetom so mi povedali odkrito, kaj bi želeli imeti, da naredimo. Verjetno so slišali za naše delo v Nangomi. Hočemo imeti: gimnazijo in bolnico. Pa sem jih vprašal: »Koliko gimnazij je v Kasungu?« Odgovorili so: »Štiri državne in tri privatne, a vse so majhne in niso kaj prida«. In bolnišnico, imate? »Da, državno z dvesto posteljami. A v našem distriktu je pol milijona ljudi.« Odgovoril sem jim, da sanjajo.

Leto dni sem opazoval tukajšnje življenje in delo ter molil. Naredil bore malo. Počasi pa sem uvidel, da njihove želje niso pretirane. S pomočjo Trikraljevske akcije smo začeli obnavljati šole. Štiri so obnovljene, štiri delno, štiri pa še čakajo na sredstva. Medtem smo se odločili, da začnemo s svojo gimnazijo. V bližini naše rezidence je opuščena gimnazija, Davies Secondary School. Pred letom dni so prenehali s poukom. Lastnik je ni mogel več vzdrževati. Govorilo se je, da jo hoče prodati. Farani so mi to povedali na tak način, da bi bilo greh, ako bi je ne kupili. Pritiskali so name in mi sporočili: »Ako je mi ne kupimo, jo bodo muslimani. Nočemo džamije med cerkvijo in jezuitsko rezidenco!« Njihove želje smo sporočili škofu in provincijalu. Škof je odobril, da se šola kupi, provincijal je sporočil, da nima nobene objektivne pripombe. Pripomnil je le, da se muslimanov ni treba bati. Jaz sem pa pred dvema leti na Šentvidski gimnaziji dobil pet tisoč evrov za gradnjo dveh razredov gimnazije, ki smo jo planirali. Odlašali smo in odlašali, sedaj je priložnost. In sem se odločil, da popustim zahtevam faranov. Prosil sem jih, da dajo ravno toliko, kot sem dobil v Ljubljani. Dali smo skupaj, se dogovorili z lastnikom in v torek 16. oktobra plačali četrtno cene za odkup gimnazije Davies. Župnija je dala tisoč vreč koruze, Škofijska gimnazija v Šentvidu pa pet tisoč evrov. Gimnazija je »naša«. Velik dolg ostane, a tudi upanje, da se bo večji del potrebne denarja nekako nabral. Šola je tudi zanemarjena. Popravit bo veliko. Štiri zgradbe nimajo strehe, elektrifikacija in vodna napeljava sta vandalizirane. Dve hiše in dva razreda popravimo. Potem takoj začnemo s poukom osmega razreda osnovne šole. Okrepimo jih z dodatnim študijem, da se bodo januarja gotovo kvalificirali za prvi razred gimnazije.

Bolnišnice nismo planirali, dali smo se pa na bolj pogoste obiske bolnikov ter na izboljšanje službe bolnikov obolelih za AIDSOM. Povabil sem študente medicine iz Ljubljane, da pridejo na prakso in pomagajo bolnikom po vaseh. Osem se jih je odzvalo. Štiri mesece so pri nas. Hodijo sistematsko po vaseh. Izbrali smo štiri centre, ki jih obiskujejo enkrat na teden. V ponedeljek gredo k sv. Petru, v torek k sv. Ignaciju, v sredo so doma ali pa v Kamphulu, v četrtek v Senjere. V petek so tako utrujeni, da so potrebni počitka. V soboto je refleksija in študij. Hitro jim je minil čas. Marsikatero življenje so rešili. Vživel so se v Afriko, ki jim je zrastle pod kožo. Bi kar tu ostali! No, Slovenija je le domovina in preden so prišli v Afriko, so imeli trden namen, da se vrnejo. Morda bo pa kdo res še kdaj prišel na obisk. Nabrali so si izkušnje, mi pa smo bili deležni njihove zdravniške pomoči in prijaznosti. Upamo, da bo kmalu prišla druga skupina na delovni obisk Hvala vam.

VESELA NOVIČA: Naš provincijal, p. Peter Bwanali, je imenoval p. Lojzeta Podgrajška za superiorja malawijskega dela naše province. Živel bo v Lilongwe. Pridružil se nam bo ob koncu meseca oktobra. Lojze, dobrodošel med nami!

NOVI ŠKOF V LILONGWE: 13. Oktobra smo dobili v škofiji Lilongwe novega škofa. Je kanadčan. Ime: Remie Ste-Marie. Smo ga z nadvušenjem sprejeli.

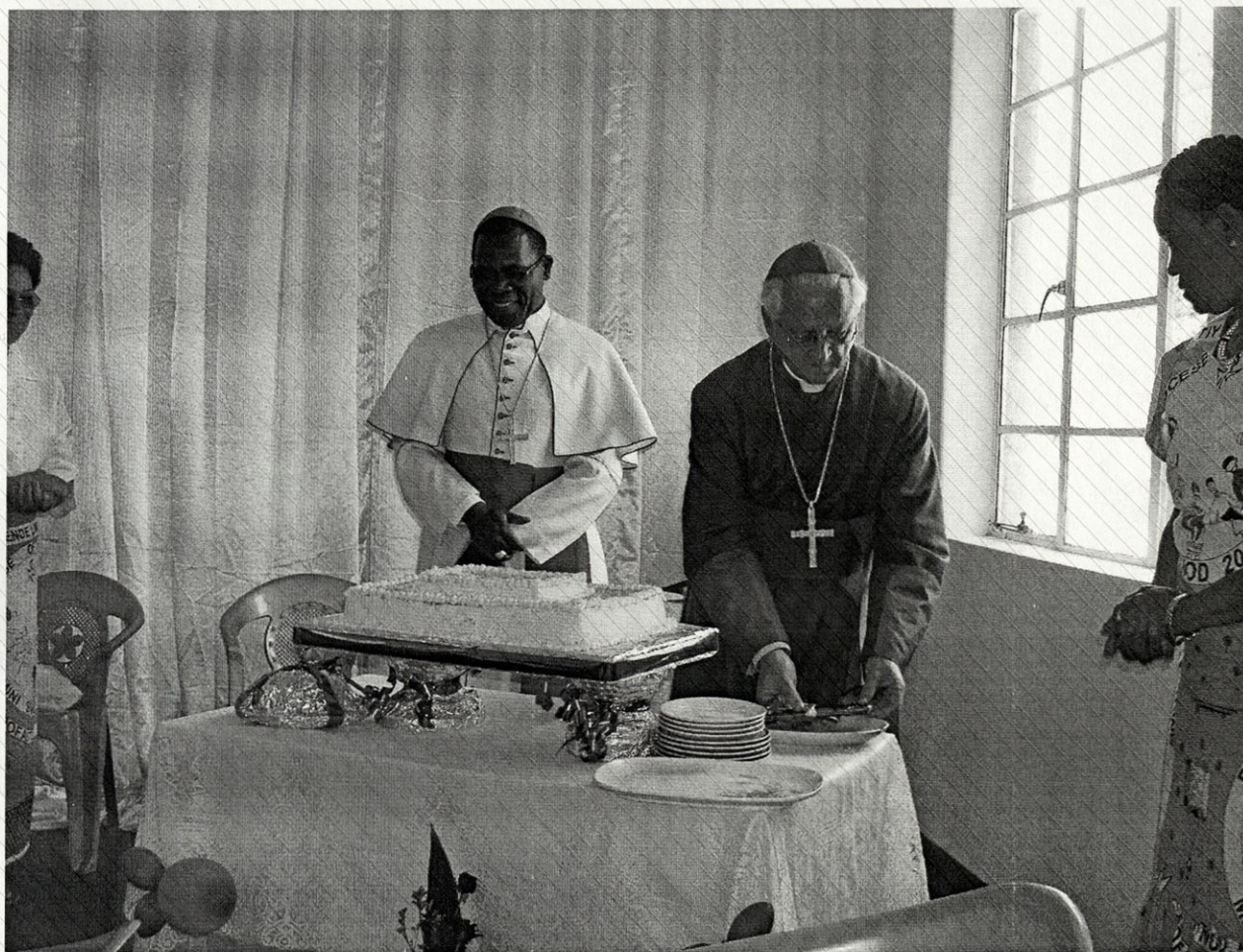
Cerkev S. Ignacija v Kaziwa

Hočemo počastiti sv. Ignacija.

V Kasungu imamo pet večjih centrov, kjer so misijonarji pred nami zgradili cerkve. To so: Sv. Ignacij, Sv. Peter, Sv. Terezija, Senjere in Kamphulu. Od vseh ima Sv. Ignacij največ podružnic. V vseh centrih so postale cerkve občutno premajhne. Posebno ob slovesnih praznikih so trikrat premajhne. Zato verniki prosijo, da bi zgradili nove. V kraju Kaziwa, kjer stoji cerkev sv. Ignacija, so bili verniki praktični. Naredili so 200.000 opek, jih našgali in potem prosili: Bambo (Gospod), mi bi radi naredili novo cerkev, sedanja je premajhna. Ni lahko napeči dvesto tisoč opek. Njihov trud priča, da imajo resne namene zgraditi nov bogoslužni prostor. V letih, ko se je Zambija osamosvajala, so pristaši Lenšine, tedaj priljubljene sekte, zgradili ogromno katedralo na severu Zambije. In to sami, brez pomoči iz Evrope ali Amerike. Bodo zmogli to tudi verniki v Kaziwa? Podvomil sem. Kaj hitro so zaprosili: Bi nam pomagali? Nisem odklonil. Na sestanku župnijskega sveta smo se pogovorili in se odločili, da bomo vernikom v Kaziwa pomagali zgraditi novo cerkev.

Skupno smo izbrali kraj in zakoličili temelje. Naša pomoč je bila vezana na pridnost vernikov. Rekel sem jim: »Ko skoplejte temelje, me pokličite.« Po parih mesecih so me res poklicali. Temelji so bili skopani. Tu in tam smo malo popravili in zaris nove cerkve 40 m X 15 m je bil pripravljen za vlivanje temeljev. To je bilo pred letom dni. S prihranki in darovi vernikov smo potem zgradili temelje do plate ter jo vlili že v deževni dobi. Potem so se dela zaustavila. Pisal sem svojemu prijatelju jezuitskemu bratu Iliju Dilberju v Zagreb in mu potožil: Radi bi dogradili cerkev sv. Ignacija, a nimamo denarja. Odgovor je bil pozitiven. Brat Ilija je rekel: »Stanko, mi Ti bomo pomagali plačati streho. In to za počastitev sv. Ignacija in njegovih tovarišev: Petra Fabra ter Frančiška Ksaverija ob njihovi obletnici« Ta novica nas je neizmerno razveselila. Z novimi močmi in z veliko vnemo smo se lotili nadaljevanja gradnje. Obljuba je bila kot korenjček pred osličkom. Smo šli za njim in ga

aprila letos dosegli. Tako lahko vidite, da je cerkev pokrita in da gradnja napreduje. Ako Bog da, bo za Božič dograjena. Hvala Br. Iliju, Hrvaški provinci Družbe Jezusove in njihovim dobrotnikom! Čast jezuitskemu ustanovitelju sv. Ignaciju in njegovim tovarišem!

Na levi nadškof Tarzicij Ziyaye, na desni se škof Remie Ste-Marie pripravlja, da razreže torto

NOVI ŠKOF V LILONGWE: 13. Oktobra smo dobili v škofiji Lilongwe novega škofa. Je kanadčan. Ime: Remie Ste-Marie. V soboto, 13. oktobra, je bilo njegovo ustoličenje. Slovesnost je trajala štiri ure. Smo ga z nadvušenjem sprejeli. Tudi malawijski duhovniki. Upajo, da jim bo pomagal v njihovih materialnih stiskah ter jim pomagal organizirati župnije in župnijsko delo po željah Vatikanskega Koncila. Na sliki ga vidimo z nadškofom Tarzicijem Ziaye-m, ko se pripravlja, da bo začel rezati torto. Duhovniki, sestre in verniki si želimo, da bi nam v času njegovega škofovanja delil pravičnost in dobroto.

VESELA NOVICA: Naš provincijal, p. Peter Bwanali, je imenoval p. Lojzeta Podgrajška za superiorja malawijskega dela naše province. Živel bo v Lilongwe. Pridružil se nam bo ob koncu meseca oktobra. Lojze, dobrodošel med nami!

BLAGOSLOV ŠOL: V Kasungu smo obnovili osem šol od dvanajstih. Prihodnji petek, 26. oktobra, bomo prvo blagoslovili in sicer pri sv. Andreju v Lisasadzi. V novembru sledijo ostale. V te šole hodijo tudi učenci-sirote, ki jih podpirajo botri iz Slovenije.

Izdajajo: Slovenski misijonarji v Malawiju in Zambiji. Odgovarja p. Stanko Rozman,
Naslov: Kasungu Catholic Parish, P.O. Box 406, Malawi
Te.: 00 265 1 253 417; E-mail: rozmans@bdsnw.com